

[Ole Olsen.]

lige sektor været med til at præge den økonomiske udvikling her i landet, men jeg synes nok, det er lovlig kraftigt, at man forsøger at hænge hele landets dårlige økonomiske udvikling op på dette. Vi befinder os dog midt i en international krise, vi har en oliekrise. Det er sikkert lige så stærkt medvirkende faktorer — hvis det ikke er betydelig kraftigere medvirkende faktorer — end det, som fremskridtspartiet peger på.

For kort tid siden behandlede vi genbrug. Der var megen tale om ressourceproblematik. Jeg tror, dette ting bliver nødsaget til, inden der er gået alt for lang tid, at tænke alvorligt over, at der er en sammenhæng mellem, hvor store naturressourcer vi kan bruge, og hvor stor den offentlige sektor skal være.

Gennemførte man fremskridtspartiets ideer i dag fuldt og helt, fik vi selvfølgelig — og det er der jo mange der gerne vil have, det vil vi sådan set også gerne — mange flyttet over i den produktive sektor. Men det er nu engang umuligt at flytte en hel bunke mennesker over i den produktive sektor og samtidig nedsætte forbruget af naturgivne ressourcer meget stærkt. Der er i hvert tilfælde en god bunke problemer forbundet med dette, og jeg tror, man, inden man kommer alt for langt hen ad vejen, skal til at se på det.

Ideen i fremskridtspartiet om, at man godt vil skære ned i den offentlige administration, få det til at fungere mere rationelt, specielt det sidste, deler mit parti da fuldt ud, og vi er nok kommet frem med de ideer, før fremskridtspartiet er kommet frem med dem. Men det dækker nu ikke hele den offentlige sektor, ikke alle servicefunktioner, jeg tror, man skal til at tage stilling til det uafhængigt af den hetz, som fremskridtspartiet driver imod offentligt ansatte.

Vi fik at vide af hr. Poulsgaard, at der ikke var tale om hetz mod dem; så fik vi ganske vist bagefter forklaret, at det var dog ikke så behageligt at sidde et sted, hvor man slet ikke havde noget som helst at lave. Det var en støtte til de offentligt ansatte, som kom fra fremskridtspartiet; det er vist den samme støtte, som rebet giver den hængte. Jeg tror ikke, de fleste offentligt ansatte er så forfærdelig glade for den støtte fra fremskridtspartiet. Men hvis vi i de ord fra hr. Poulsgaard kan lægge, at man ikke frem-

over vil hetze mod de offentligt ansatte, er det selvfølgelig et fremskridt.

Mit parti kan kun se med meget ringe sympati på dette forslag. Vi mener, det er et uegnet grundlag til at angribe den problemstilling på, der hedder at få den offentlige sektor til at fungere mere rationelt.

Jeg har som tidligere sagt i dag været ude på direktoratet for markedsordninger, og jeg må indrømme, at jeg havde allerede dengang en buket roser til dem; hvis jeg ser bort fra EF-indholdet, lod det til, at det fungerede vældig godt. Det gjorde det netop, fordi man dér havde taget folk ind udefra: en edb-ekspert, som kom fra hæren, og en masse folk fra det private erhvervsliv. Hvis man dér virkelig skulle have fulgt retningslinjerne i forslaget, havde vi fået så stift et system, at vi kunne være ganske overbevist om, at den offentlige sektor kom til at fungere betydelig dårligere, end den gør i dag, til betydelig irritation for erhvervslivet og for andre borgere i dette land. Så vi må altså sige, at vi ser med meget ringe sympati på dette forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er klart, at væksten i den offentlige sektor må vi alle sammen se med en vis bekymring på. Når vi ser de sidste talopgørelser, hvorefter der nyansættes 104 om dagen i den offentlige sektor, må vi da indrømme, at man må konstatere, at de mennesker, man ansætter i den offentlige sektor, går ud af de erhverv, som simpelt hen skal skaffe de økonomiske muligheder for, at vi også fra offentlig side kan få et veludviklet serviceapparat.

Derfor kan vi ikke gå let hen over spørgsmålet om ansættelse i den offentlige sektor, og derfor mener jeg heller ikke, at man uden videre kan afvise det forslag, der ligger her; selv om jeg ikke umiddelbart kan tilslutte mig det, må vi dog sige, at vi nødvendigvis må beskæftige os med dette problem. Det er ikke en hetz, som nogle vil anføre, imod de offentligt ansatte, det er simpelt hen nationaløkonomisk vigtigt, at vi prøver på at prioritere, at vi prøver på at forstå, at det i alt fald er de produktive erhverv, som må tilgodeses i første omgang, for at skabe de økonomiske muligheder for at udbygge et offentligt apparat i samfundet.

Men så må vi også herindefra forstå, at